

ALISHER NAVOIY SHE’RIYATI POETIKASI

Sahkiba Saidmuradova

TerDPI katta o‘qituvchisi, f.f.f.d (PhD)

To‘lqinova Madina

TerDPI talabasi

Annotatsiya: Maqolada poetika - badiiy ijod qilish san’ati ekanligi haqida fikr yuritilib, sharq she’riyatida g‘azal mulkinging sultoni - Alisher Navoiy lirikasi jozibasini, ijodiy mahorati borasida fikr-mulohazalar ilmiy bayon etildi.

Kalit so‘zlar: *nazariy poetika, tarixiy poetika, e‘joz, ilmi balog‘a, ilmi ma‘oni, ilmi bayon, ilmi aruz, ilmi qofiya, makropoetika, mikropoetika.*

“**Poetika**” so‘zi yunoncha so‘z bo‘lib, “ijod qilish san’ati” ma‘nosini bildiradi. Poetika ijodning qanday qilib san’atga aylanishi haqidagi fandır.

Bugungi kunda “poetika” atamasi ikki xil ma‘noda ishlatiladi:

- 1) umumiy – keng ma‘noda adabiyot nazariyasini bildiradi;
- 2) xususiy – tor ma‘noda adabiyot nazariyasining tarkibiy qismi bo‘lib, adabiy asar haqidagi ta‘limotdir.

Zamonaviy tasnifga ko‘ra, poetika fani quyidagi yirik sohalarni o‘z ichiga oladi:

- 1) umumiy poetika (yoki nazariy poetika – makropoetika) – fonika, ritmika, metrika, strofika (band), stilistika, syujet va obrazlar tizimi;
- 2) xususiy poetika (yoki mikropoetika) – ma‘lum bir ijodkorning asarlarini (yoki bir asarini) badiiy jihatdan tadqiq qilish;
- 3) tarixiy poetika – alohida olingan poetik usullar va ularning tizimini qiyosiy-tarixiy adabiyotshunoslik vositasida o‘rganish. Eng asosiy muammosi janrlar bilan bog‘liq bo‘lib, ildizlari xalq og‘zaki ijodiga borib taqaladi.

Shuningdek, ushbu istiloh zamonaviy adabiyotshunoslikda ma‘no ko‘lami va qamrov jihatdan yanada kengroq tarmoqlarni o‘zida birlashtirib qo‘llanila boshlandi¹.

Demak, poetika fani muayyan adabiy asarning badiiy ta‘sirchanlik qudratini tadqiq qiladi. Poeziya san‘at bo‘lsa, poetika shu san‘atni ilmiy tahlil qiluvchi fandır.

Aslida “Poetika” istilohi ilmiy muomalaga dastavval Arastu tomonidan kiritilgan bo‘lib, uning shu nomli asarida bu istiloh quyidagi ma‘nolarda qo‘llanilgan:

---

¹ Poetikaning muayyan tarmog‘i ma‘lum bir olim tomonidan nisbatan chuqurroq tadqiq qilinganligi uchun adabiyotshunoslikda shu olim nomi bilan bog‘liq holda talqin qilinadi: Tarixiy poetika (A.N.Veselovskiy), nazariy poetika (A.A.Potebnya), struktural poetika (R.Bart, Yu.Lotman) va boshqalar. Shuningdek, ayrim ulug‘ ijodkorlarga nisbatan Navoiy poetikasi (Yo.Is‘hoqov), Pushkin poetikasi (S.G.Bocharov), Dostoevskiy poetikasi (M.Baxtin) tarzida qo‘llanish ham qabul qilingan.

- 1) badiiy borliq hosil qiluvchi, badiiy makon va zamonda mavjud bo‘lib, dunyo va shaxs haqidagi muayyan konsepsiyalar tashuvchi vositalar yig‘indisidir;
- 2) adabiyotshunoslik va ritorikaga yaqin bo‘lgan, badiiy borliqni hosil qiluvchi vositalar va uning strukturasi o‘rganuvchi ilmiy predmetdir (Yu.Borev)².

Y.B.Borevning ta’rifiga ko‘ra, tarixiy poetika mumtoz adabiyotning nazariy tarixi hisoblanadi. Shundan kelib chiqqan holda, mumtoz poetikani nazariy va tarixiy poetikaning muayyan tarzdagi umumlashmasi deb qarash mumkin. Ko‘p asrlik tarixga ega bo‘lgan musulmon Sharqi adabiyotida poetika masalasi har doim she’riyat ahlining diqqat markazida turgan. Muayyan ijodkorning badiiy salohiyati va iste’dodi haqida so‘z borganda, uning tasvir ob’ekti sifatida nimalarni olgani emas, balki o‘sha ob’ekt yoki predmetni qanday tasvirlagani muhim hisoblangan. Shu ma’noda u yoki bu ijodkor ijodiga yoxud muayyan badiiy asarga baho berilar ekan, ijodkor ifodalamoqchi bo‘lgan g‘oya qanday badiiy timsollar, vazn yoki qofiya vositasida bayon qilinganligi bilan birga she’riy asarda qo‘llanilgan badiiy san’atlarning rang-barangligi, ularning asar mazmunini ochishdagi o‘rni va ahamiyati kabi masalalarga ham alohida diqqat qaratilgan.

Sharq musulmon mumtoz poetikasi dastavval ilmi balog‘a (balog‘at ilmi) doirasida vujudga kelgan. “Balog‘at”ning lug‘aviy ma’nosi “bulug‘ va vusul”, ya’ni “erishish va yetishish” bo‘lib, istiloh sifatida arab tilining sir-asrorlarini ochuvchi, uning nozik va nafis jihatlarini ko‘rsatuvchi, balog‘ati va fasohatini anglashni o‘rgatuvchi ilm “balog‘at ilmi” deyiladi. U ilmi maoniy, ilmi bayon, ilmi badi’lardan iborat³. Balog‘at ilmi haqida hijriy ikkinchi asrdan boshlab kitoblar yozila boshlagan.

---

² Боров Ю.Б. Энциклопедический словарь эстетики и теории литературы. Москва, 2008. Эл. версия - П. С. 90-92.

³ Aslida ilmi balog‘a dastlab ilmi bayon shaklida paydo bo‘lgan. Islom olamining mashhur olimlaridan bo‘lgan Fazl ibn Rabi’ning majlisida yig‘ilganlar Qur’oni Karimdagi “Zaqqum” to‘g‘risidagi oyatni tushunmaganliklari, undagi zaqqum daraxtining mevasi va shaytonning boshi haqidagi jummalarni sharhlashni so‘rganlarida ularga Abu Ubayda javob beradi. U xalq orasida mashhur bo‘lgan yalmog‘iz kampirning o‘tkir va uchli tishlari haqidagi baytlarni o‘qib, “Ushbu bayt ma’nosini qanday tushunsangiz, oyatning ma’nosi ham shunday bo‘ladi. Chunki oyatdagi o‘xshatilmish ham, o‘xshatiladigan ham noma’lum bo‘lgan narsalar. Arablar surati xunuk barcha narsalarni shaytonga o‘xshatishni odat qilganliklari uchun oyatda ham shunday o‘xshatish kelgan” degan mazmundagi fikrni aytadi. Shundan so‘ng Qur’oni Karimdagi bu tariqa nozik o‘rinlar haqida kitob yozishga ehtiyoj tug‘iladi va Abu Ubayda Ma’mar ibn al Musanniy al Basriy tomonidan “Majoz ul-Qur’on” asari (hijriy ikkinchi asr) vujudga keladi. Bunda tashbih, istiora va kinoya *ilmi bayonning* asosiy badiiy vositalari sifatida xizmat qilgan.

Ilmi ma’oniy esa mantiq va obrazlar haqidagi ilm bo‘lib, u haqda dastlab asar yozgan olim Amr ibn Bahr al-Johizdir. Uning “Al-bayon vat tabyin” va “I’joz ul-Qur’on” asarlarida ilmi ma’oniy haqida fikr yuritiladi. Keyinchalik bu ilmlar qatoriga ilmi badi’ haqidagi ilm ham qo‘shilib, unda badiiy nutq vositalari (badiiy san’atlar) tadqiq qilingan va ilmiy bayon uchun asos vazifasini o‘tagan tashbih, istiora va kinoya san’atlaridan boshqa barcha san’atlar ushbu ilmning o‘rganish ob’ektini tashkil qilgan. Bu ilm haqida ilk asar yozgan muallif sifatida Abdulloh ibn Mu’tazz nomi keltiriladi.

Ushbu uch ilm bo'yicha Abu Ubayda Ma'mar, Ja'far ibn Yahyo, Sahl ibn Xorun, Abdulloh ibn Mu'tazz va boshqalar ilk kitob yozgan allomalardir.

Ilmi balog'a dastavval Qur'oni karim oyatlarini sharhlashga ehtiyoj tufayli paydo bo'lgan bo'lsa, keyinchalik badiiy asarlarni ham shu ilm asosida tadqiq qilish boshlanadi.

Mumtoz adabiyotimiz tarixida poetika ilmi asosan uchta mustaqil sohadan iborat bo'lgan va bu “ilmlar uchligi” (ilmhoi segona) deb atalgan. Bular quyidagilardir:

1) **ilmi aruz** – she'rdagi vaznlari va ularning qonun-qoidalari haqida bahs yurituvchi soha;

2) **ilmi qofiya** – qofiya qonuniyatlari va turlari haqida ma'lumot beruvchi soha;

3) **ilmi badi'** – nutqqa bezak beruvchi san'atlar, ularning o'ziga xos jihatlari, fikrni go'zal va mazmunli ifodalash usullarini o'rganuvchi soha.

Mumtoz adabiyotimiz, xususan Alisher Navoiy davrida adabiy tur tushunchasi o'ziga xos ifoda shakllaridan iborat bo'lgan. Bunda asosan adabiy asarlar nazm va nasr yo'nalishlariga bog'liq holda tahlil qilingan. Nazm va unga mansub janrlar badiiy asarlarning asosiy ifoda shakli bo'lib, ularga nasrdan ko'ra “poyasi biyikrak” (martabasi yuksakroq) deb qaralgan.

Turkiy poetikaga doir bizgacha yetib kelgan ilk nazariy manba hisoblanmish “Funun ul-balog'a”da nazm va nasrga badiiy nutq hamda mumtoz adabiy asarlarning ikki asosiy ifoda shakli sifatida qaralar ekan, muallif “istisvob bobinda murattab” (to'g'rilik bobila tartibli) nutqni nazm va “avroq vasoqinda parishon” (varaqlar maydonida sochilgan) nutqni nasr deb ataydi. Uning fikricha, agar ijodkor o'z fikrini nazmda bayon qilsa, oddiy bu ilmlardan bexabar nodon kishi unga hujum qilishga va buzishga qodir bo'la olmaydi. Qisqa qilib aytganda, Shayx Ahmad Taroziy qat'iy intizomga asoslangan nazmni ma'rifat va hikmat muhofazasi uchun muhim ifoda shakli deb hisoblaydi.

Navoiy ham o'z asarlarida nazm va nasrga ta'rif berar ekan, nazmni gulshandagi gullarning saf tortib, ochilib turishiga, nasrni esa gullarning yerda sochilib to'kilib yotishiga o'xshatadi:

Nazm anga gulshanda ochilmog'lig'i,

Nasr qaro yerga sochilmog'lig'i (“Hayrat ul-abror”).

Nasrga xos janrlar: tazkira, inshoga ta'riflar kerak.

Mumtoz adabiyotimizning cho'qqisi hisoblangan Alisher Navoiy asarlarini poetik jihatdan tahlil qilish, shoir asarlarining badiiy ta'sirchanlik qudratini tadqiq qilish bilan bog'liq masalalar “Navoiy poetika”si kursining vujudga kelishini taqozo qiladi. Navoiy poetikasi mumtoz poetikaning tarkibiy qismi bo'lib, ushbu jumla istiloh sifatida dastavval Yo.Is'hoqov tomonidan qo'llanilgan. Olim o'zining aynan shu nom bilan ataluvchi tadqiqotida buyuk Shoir poetikasini uning lirik asarlari misolida tadqiq qilgan. Yo.Is'hoqov Navoiy lirikasi poetikasini ikki muhim jihat – janrlar poetikasi

hamda badiiy tasvir vositalari asosida o‘rganar ekan, Shoir she‘riyatiga xos badiiyatni “Xazoyin ul-maoniy” devonlari misolida o‘rgangan.

Mumtoz poetikaga xos qoidalar va zamonaviy adabiyotshunoslikda qo‘lga kiritilgan tajriba va yutuqlar asosida “Navoiy poetikasi”ni quyidagi to‘rt yo‘nalish: she‘r nav‘lari, ilmi aruz, ilmi badi‘ va ilmi qofiya asosida o‘rganish maqsadga muvofiqdir. Bunda ham nazariy poetika (fonika va ritmika masalalarini ilmi aruz doirasida), ham tarixiy poetika (strofika stilistika, janrlar masalasini she‘r nav‘lari, ilmi badi‘ doirasida) masalalari umumlashtirilgan holda tahlil ob‘ektiga tortiladi.

Ushbu yo‘nalishlardan kelib chiqib, “Navoiy poetikasi” kursi quyidagi vazifalarni hal qilishni o‘z oldiga maqsad qilib qo‘yadi:

– Navoiy she‘riyatini janrlar poetikasini tadqiq qilish asosida o‘rganish. Bunda asosiy e‘tibor Navoiyning lirik janrlar taraqqiyotiga qo‘shgan hissasi, Shoirning yoshlik lirikasiga xos janrlar, “Xazoyin ul-maoniy” kulliyotining janr xususiyatlari va “Devoni Foni”dagi lirik janrlar poetikasiga qaratiladi.

– Nasriy asarlar badiiyatini nasr ritmiga xos birliklar – ritmik vositalar yordamida o‘rganish. Bunda mumtoz saj‘ning betakror namunasini o‘zida mujassamlashtirgan “Mahbub ul-qulub” va “Munjo‘ot” asarlari tahlil qilinadi.

– Alisher Navoiy aruzi bilan bog‘liq masalalarni tadqiq qilish. Bunda Shoir devonlaridagi bahrlar miqdori tadrijiylik asosida ko‘rib chiqiladi va Shoirning aruz tizimidan foydalanish mahorati devondan devondan qay tarzda o‘zgarib borganligiga diqqat qaratiladi, Navoiyning turkiy aruz taraqqiyotiga qo‘shgan hissasi ochib beriladi. Dastlab muxlislar tomonidan tartib bergan devonlarning vazn xususiyatlari o‘rganib chiqiladi, keyingi bosqich sifatida “Badoye‘ ul-bidoya” va “Navodir un-nihoya” devonlarida qo‘llanilgan bahrlar tahlil qilinadi. “Xazoyin ul-maoniy” kulliyotining vazn xususiyatlari, kulliyotning vazn ko‘rsatkichlari o‘rganiladi, Navoiy she‘riyatida qo‘llanilgan ruboiy vaznlari “Xazoyin ul- maoniy” va “Nazm ul-javohir”dagi ruboiylar asosida tadqiq qilinadi.

– Navoiy “Xamsa”sining vazn xususiyatlarini tadqiq qilish. Bunda vazn va ritmik variatsiyalar munosabati o‘rganilib, hazaji axrab va xafif bahrlariga xos ritmik variatsiyalarga urg‘u qaratiladi va ularning dostonlar mazmunini ochishdagi o‘rniga to‘xtalib o‘tiladi. “Xamsa” dostonlarining ohang xususiyatlarini o‘rganishda ritmik urg‘uning ahamiyatiga e‘tibor qaratiladi.

– Navoiy ijodida badiiy san‘atlarning o‘rnini tadqiq etish. Bunda badiiy san‘atlarga mumtoz ilmi badi‘ga doir tasnif (lafziy, ma‘naviy va mushtarak san‘atlar) asosida yondashiladi. “Xamsa” dostonlarida qo‘llanilgan yetakchi badiiy san‘atlarga e‘tibor qaratiladi.

– Navoiy she‘riyatini ilmi qofiya asosida tadqiq qilish. Bunda Navoiyning qofiya tizimiga kiritgan yangiligi, Navoiy ijodida qo‘llanilgan qofiya turlari o‘rganiladi, o‘zak tarkibiga ko‘ra farqlanuvchi qofiya turlari va tuzilishiga ko‘ra

farqlanuvchi qofiya turlarining Navoiy she’riyatidagi o‘rniga ahamiyat qaratiladi. Radif va hojib, saj’ va qofiya munosabatlari o‘rganiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Алишер Навоий. Ҳайрат ул-аброп. МАТ. 20 жилдлик. – Тошкент: Фан, 1991. Т. 7.
2. Атоуллоҳ Ҳусайний. Бадойиъу-с-санойиъ / Форсчадан А. Рустамов таржимаси. – Тошкент: Адабиёт ва санъат, 1981.
3. Шайх Аҳмад ибн Худойдод Тарозий. Фунун ул-балоға. – Тошкент: Хазина, 1996.
4. Алишер Навоий: қомусий луғат. 1-2-жилдлар /Масъул муҳаррир Ш.Сироҷиддинов. – Т.: Sharq, 2016.
5. Илми балоға фанидан маърузалар. Тузувчи З.Шарипов. – Т.: Movarounnahr, 2014.
6. Исҳоқов Ё. Сўз санъати сўзлиги. – Тошкент: Зарқалам, 2006.
7. Исҳоқов Ё. Навоий поэтикаси (“Ҳазойинул маоний” асосида). – Тошкент: “Фан” нашриёти, 1983. – 168 б.
8. Куделин А. Средневековая арабская поэтика (вторая половина VIII-XI век). – М.: Наука, 1983.
9. Литературный энциклопедический словарь /Под общей редакцией В.М.Кожевникова и П.А.Николаева. – М.: Советская энциклопедия, 1987.
10. Мусульманкулов Р. Персидско-таджикская классическая поэтика (X-XV вв.). – М.: Наука, 1989.
11. Рустамов А. Навоийнинг бадий маҳорати. – Т.: Адабиёт ва санъат, 1979.
12. Шарқ мумтоз поэтикаси: Манба ва талқинлар / Нашрга тайёрловчи, талқин ва шарҳлар муаллифи Ҳ.Болтабоев. – Т: Ўзбекистон миллий энциклопедияси, 2006.
13. Қуронов Д. ва бошқалар. Адабиётшунослик луғати. – Тошкент: Akademnashr, 2010.
14. Saidmuradova Sakhiba Jalmurodovna, & Kholmurodova Khursandoy. (2024). The Issue of Artistic Psychologism in Modern Uzbek Prose. American Journal of Language, Literacy and Learning in STEM Education (2993-2769), 2(1), 301–304.
15. Mardonova Lobar Umaraliyevna. (2023). Timurid princess The image of time and spirit in the image of Saraymulkhanim. American Journal of Language, Literacy and Learning in STEM Education (2993-2769), 1(6), 84–87.
16. Parda Alimov. (2023). SPECIFIC CHARACTERISTICS OF TODAY’S UZBEK NOVEL AND FORMAL RESEARCH. American Journal of Language, Literacy and Learning in STEM Education (2993-2769), 1(6), 80–83.

17. Shaxnoza Majidova. (2021). HISTORY OF THE STUDY OF HYDRONYMS. *Galaxy International Interdisciplinary Research Journal*, 9(12), 676–680.
18. G. X. Qurbonova. (2022). EXPRESSION OF ASTRONYMS IN UZBEKI THROUGH ZOOMORPHEMS. *Spectrum Journal of Innovation, Reforms and Development*, 7, 66–70.
19. Sayfullayev Najibullo, Boboniyozova Manzura. (2024). IMPORTANCE OF DIALECTS IN PLACE NAMES. *International Multidisciplinary Journal for Research & Development*, 11(02).
20. Zebiniso, T. (2022). SIFAT SOʻZ TURKUMINING USLUBIY XUSUSIYATLARI. *Scientific Impulse*, 1(4), 34–37.
21. Nodira Hamidova 2023. Ghafur Ghulam’s Stories Have Their Own Artistic Expression Characteristic of the Common Language Style. *International Journal on Integrated Education*. 6, 10 (Oct. 2023), 41-44.
22. O‘rolova , M., & Sayfullayev , N. (2024). O‘ZBEK TILSHUNOSLIGIDA MORFONOLOGIYAGA DOIR TALQINLARI VA XUSUSIYATLARI. *Talqin Va Tadqiqotlar*, (5(42).
23. Avriddinov Jobir Musulmon o‘g‘li. (2023). "ZUFONGO‘YO VA JAHONPOYO" LUG‘ATIDA SO‘Z TARKIBI. *IMRAS*, 6(7), 565–569.
24. Nigora Jo‘ranazarova Qurbonboy qizi. (2023). BOLALAR ADABIYOTIDA IBORALARNING LISONIY-SEMANTIK XUSUSIYATI. *PEDAGOGS*, 46(1), 57–62.